

Posudek na magisterskou práci

Bc. Karel Pacovský

Fragmentum praebendarum. Komentovaná kritická edice a překlad rukopisu svatojiřských kanovníků ze 14. století

Vypracovala vedoucí práce Lucie Doležalová

Karel Pacovský patří k vynikajícím studentům NMgr. programu latinské medievistiky. Během studia vydal několik publikací. Předloženou práci vypracoval zcela samostatně. Je z ní patrné, že zvládl vše, co se od studentů NMgr. programů očekává – samostatné kritické myšlení, kladení otázek, analýza a argumentace, práce s primárními i sekundárními prameny či jasné formulování závěrů. Jeho diplomová práce přináší řadu zcela nových poznatků a představuje skutečný vědecký přínos.

Práce je přehledně strukturována a napsána hezkým stylem. Soustředí se na jeden rukopis, předkládá kritickou edici a překlad v něm obsaženého textu spolu s jeho detailní obsahovou analýzou. Přestože byl text již v minulosti (v roce 1785) vydán, tato práce uvádí na pravou míru řadu předchozích chyb, zpřesňuje dataci a celek pečlivě kontextualizuje. Předkládá tak mnoho nových poznatků o svatojiřských kanovnících a o chodu svatojiřského kláštera v pozdním středověku obecně. Bonusem práce je digitální edice, kterou student vypracoval s použitím programu EVT, a která je volně dostupná na <http://fragmentum.hys.cz>.

Mé výhrady jsou všechny pouze drobnosti:

V kapitole 3 (Historie rukopisu) mohl být podle mého názoru přehled předchozího bádání o rukopisu lépe integrován do vlastního popisu. Některé informace jsou poněkud matoucí: nejprve je zařazen studentův popis rukopisu, poté mnohá chybná tvrzení předchozích badatelů. Ty sice student již dříve implicitně vyvrátil svými předchozími tvrzeními, tento rozpor však není vždy tematizován a vysvětlen. Bylo by přehlednější začít velmi stručným přehledem bádání a poté pracovat s autoritami v rámci vlastního popisu, kde by jejich chyby byly explicitně uvedeny na pravou míru. Jde zejména o str. 25.

Opravy oproti původní edici jsou různé míry závažnosti. Mnohé jsou velmi drobné, vlastně spíše rozhodnutí editora, zda ponechávat čtení rukopisu, nebo je poklasičťovat a kvůli takovým by nemělo smysl připravovat novou edici (např. s. 26, pozn. 80-82, 84-85). Mnohé jsou závažné, ty však mezi těmi drobnými poněkud zapadají. Možná mohlo být zařazeno nějaké shrnutí zásadních chyb původní edice.

Při dohledávání kontextu student úspěšně identifikoval řadu zmíněných osob a míst. Některé detaily mohly být více rozpracovány a hlouběji prozkoumány. Další výzkum jistě odhalí další souvislosti a informace o jednotlivých zmíněných osobách. Nicméně i ve stávající podobě je práce nová a zcela vyhovující. Student bude mít prostor věnovat se navazujícímu výzkumu v navazujícím doktorském studiu.

Zajímaly by mě další kontexty použití biblického citátu *Obliti sunt benefactorum eius*. Objevuje se ještě někdy v podobném kontextu? Šlo by samozřejmě o další výzkum, ale podle mého názoru by jeho závěry mohly být obohacující.

Chyb a překlepů je zde minimum (např. na s. 9 chybí „cm“ za 10,8, na s. 28: „v možnostech této práci“ atp.).

Otázky k obhajobě:

1. Co konkrétně mohla podle Vás obsahovat počáteční ztracená folia rukopisu?
2. Jak konkrétně mohlo podle Vás dojít k tomu, že benediktinky kanovníky „vysunuly jako Radocha ze člunu“?

Předložená práce vyniká svou kvalitou a přínosem. Těší mě, že se student rozhodl v oboru zůstat a nastoupí do doktorského studia latinské medievistiky. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

Lucie Doležalová

V Brně, dne 10.8.2018